

Reflexions, posant la mirada en l'Assemblea Sinodal (IV)

Romà Casanova, bisbe de Vic

El camí sinodal es fet sempre de diàleg i escolta. El primer i fonamental diàleg i escolta és la pregària. Els moments de pregària que s'han viscut en els grups sinodals, com també ho seran en l'Assemblea Sinodal, no són uns mers preàmbuls per al treball veritablement sinodal. No hi pot haver Sínode Diocesà sense l'escolta de Déu. La pregària, com a diàleg amb el Senyor, és una necessitat de tota vida cristiana, és una necessitat de la vida de l'Església. Però, a més, en aquest camí d'escolta de Déu, en la pregària, també són imprescindibles els moments de diàleg, fets d'escolta dels altres i d'expressió d'uns i altres. És el mateix Senyor qui parla en la pregària i en el diàleg. De fet, el diàleg intraeclesial és imprescindible.

¿Com podem oferir la comunió salvadora si no la vivim entre nosaltres? Comunió i missió són inseparables

El diàleg és una necessitat per a l'Església, tant en la missió evangelitzadora com en la seva vida interna. ¿Com podem sortir a l'encontre dels germans, en la missió, si no hi ha entre nosaltres, els creients, un diàleg en la comunió? ¿Com pensem oferir als nostres germans la comunió salvadora si no la vivim entre nosaltres? La comunió i la missió són inseparables en l'Església. Són les dues ales que fan possible el ser i l'acció de l'Església enmig del món.

Per a poder viure millor el diàleg en la nostra vida eclesial dins la quotidianitat, i durant la fase de l'Assemblea Sinodal, és oportú de rellegir l'encíclica *Ecclesiam suam* de sant Pau VI. En aquell moment en què l'Església estava de ple en les sessions del Concili Vaticà II, sentint la urgència de sortir encara més a aconseguir la seva missió

en el món, ell entén que el manament missioner té un nom concret: diàleg. L'Església ha d'entaular diàleg amb el món on li pertoca de viure. Però també hem d'afirmar, tant per la seva necessitat com sobretot per la naturalesa de la mateixa Església, que el diàleg a l'interior de la comunitat cristiana és imprescindible. El diàleg és el camí que ens mena a la comunió i a la unitat; el diàleg és imprescindible per a viure la sinodalitat de l'Església i el camí propi del nostre Sínode Diocesà.

El veritable diàleg implica la comunicació entre persones. Per això demana claredat abans que res; també afabilitat: el diàleg no és orgullós, no és feridor, no és ofensiu. La confiança està a la base del diàleg. Per això promou la familiaritat i l'amistat; sense oblidar la prudència pedagògica, la qual té molt presents els condicionaments del qui escolta.

